

Právní styk s cizinou

Požadavek účasti vyžádané osoby v řízení, ve kterém jí byl uložen trest odnětí svobody, pro jehož výkon má být předána do jiného členského státu, uvedený v § 205 odst. 3 písm. g) z. m. j. s. se vztahuje k řízení, ve kterém bylo meritorně rozhodováno o vině a trestu, nikoli na řízení vykonávací, ve kterém došlo k odvolání podmíněného odkladu trestu odnětí svobody, aniž by byla změněna jeho původní výše.

(Usnesení Vrchního soud v Praze sp.zn. 14 To 18/2022, ze dne 29.3.2022)

I. Dosavadní průběh řízení

1. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2022, č. j. 1 Nt 9/2021-117, bylo rozhodnuto, že podle § 205 odst. 1 z. m. j. s. se R. R. na základě evropského zatýkacího rozkazu Obvodního soudu Varšava-Praga ze dne 17. 8. 2021, sp. zn. V KOP 96/21, předává do Polské republiky k výkonu trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu Varšava ze dne 10. 10. 2017, sp. zn. VIII K 267/15, pro trestné činy pronásledování a ublížení na zdraví podle čl. 190a § 1, čl. 190 § 1, čl. 12, čl. 216 § 1, čl. 11 § 2 a čl. 217 § 1 polského trestního zákona. Uvedených trestných činů se vyžádaný dopustil tak, že jednak v období od ledna 2014 do září 2014 ve Varšavě zaslal v krátkých intervalech zprávy obsahující fyzické výhrůžky osobám E. J. a W. Z., a také v nich informoval, že fyzicky ublíží jejich dceři AAAAA (pseudonym), a tímto způsobem v nich vzbudil obavu, že jim fyzicky ublíží, a také telefonoval do jejich bytu, a to i v noci, a i kvůli těmto telefonátům v nich vzbudil obavu z fyzického útoku, jednak dne 19. 9. 2014 na tramvajové zastávce K. ve Varšavě fyzicky napadl W. Z. tak, že ji udeřil rukou do zad.

2. Dalším výrokem shora uvedeného usnesení bylo rozhodnuto, že podle § 206 odst. 1 z. m. j. s. se předběžná vazba R. R. přeměňuje na vazbu předávací.

3. Podle odůvodnění shora uvedeného usnesení Krajský soud v Českých Budějovicích neshledal žádnou překážku uvedenou v § 205 odst. 2 z. m. j. s. (pozn. - ve znění účinném od 1. 1. 2023 rovněž uvedenou v § 205 odst. 3 z. m. j. s.), která by předání bránila. Ztotožnil se se stanoviskem státní zástupkyně, že jednání vyžádaného, za které byl odsouzen, by podle českého trestního zákoníku naplňovalo skutkovou podstatu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, případně nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy je oboustranně trestné. Výrok o přeměně předběžné vazby ve vazbu předávací pak v souladu se zákonem navazuje na rozhodnutí o předání vyžádaného.

II. Stížnost

4. Proti shora uvedenému usnesení podal vyžádaný ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Poukázal na to, že je otázkou, do jaké míry se předávací řízení stává formálním postupem a jak dalece jsou české soudy oprávněny přezkoumávat postup jiných soudů. V daném případě polský soud rozhodl o odsouzení a následné přeměně podmíněného trestu v trest nepodmíněný. Krajský soud odmítl argumentaci vyžádaného, že nebyly splněny procesní podmínky pro odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Krajský soud dává k tíži vyžádanému, že si měl být vědom svého odsouzení, a přesto opustil polské území, což vedlo k tomu, že nemohl být v další fázi řízení vyrozuměn o zahájení řízení, týkajícího se odkladu. Vyžádaný poukázal na to, že polský soud pochybil, pokud nezajistil jeho přítomnost u soudu, případně i cestou mezinárodního zatykače. Místo toho doručoval jeho právnímu zástupci, což ale nezaručuje doručení rozsudku přímo do rukou odsouzeného. Vyžádaný si není vědom toho, že by v době trestního stíhání nesměl vycestovat v rámci Evropské unie a nebyly mu odebrány cestovní doklady. Není tak najisto postaveno, zda je rozhodnutí o jeho odsouzení, resp. o přeměně trestu, skutečně pravomocné, a krajskému soudu vytýká, že si to neověřil.

5. S ohledem na shora uvedené vyžádaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Českých Budějovicích k novému projednání a rozhodnutí.

III. Přípustnost a důvodnost stížnosti

6. Vrchní soud v Praze na podkladě shora uvedené stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost obou výroků napadeného usnesení, proti nimž také směřuje stížnost vyžádaného, jakož i řízení, které mu předcházelo, a jak je dále uvedeno, neshledal stížnost důvodnou.

7. Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl o návrhu státní zástupkyně na předání vyžádaného k trestu odnětí svobody v souladu s požadavkem uvedeným ve zmíněném evropském zatykáckém rozkazu ve veřejném zasedání, kterého se účastnil rovněž vyžádaný a jeho obhájce. Vyžádanému bylo umožněno, aby s pomocí tlumočnicka v rámci své výpovědi uplatnil výhrady proti případnému předání, stejně jako připomínky k prováděným důkazům. Mohl rovněž navrhnout provedení důkazů dalších. V průběhu řízení předcházejícího vyhlášení napadeného usnesení tak byla práva vyžádaného respektována a nedošlo v něm k žádné procesní vadě, která by odůvodňovala jeho zrušení.

8. Pochybení neshledal Vrchní soud v Praze rovněž po věcném přezkoumání výroku o předání vyžádaného. Podmínkami, za nichž lze o předání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody rozhodnout, jež vyplývají výkladem a contrario z § 205 odst. 2 z. m. j. s., se krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení v potřebném rozsahu zabýval, a vrchní soud neshledal žádnou skutečnost, která by zpochybňovala jeho závěr, že předání žádná zákonná překážka nebrání. V odůvodnění svého usnesení se soud I. stupně zvláště věnoval námitce vyžádaného, že o předání nelze rozhodnout proto, že tomu brání skutečnost, že se neúčastnil řízení, ve kterém mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. K jeho argumentaci, odkazující na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (správně Evropského soudního dvora) ze dne 22. 10. 2017, sp. zn. C-571/17 PPU, lze dodat, že požadavky uvedené v § 205 odst. 2 písm. j) z. m. j. s. [pozn. – ve znění účinném od 1. 1. 2023 uvedené v § 205 odst. 3 písm. g) z. m. j. s.] týkající se účasti vyžádané osoby v řízení, se vztahují k řízení, ve kterém se rozhoduje o uložení trestu, zpravidla současně s rozhodováním o vině, tedy k tzv. meritorním rozhodnutím. Nevztahují se na vykonávací řízení, spočívající kromě jiného v

modifikaci uloženého trestu, tedy kromě jiného v odvolání odkladu podmíněně uloženého trestu a jeho přeměny v trest nepodmíněný. Právní řády některých evropských zemí dokonce nepožadují, aby takové rozhodnutí soud učinil ve veřejném jednání, nebo dokonce takové rozhodnutí svěřují jinému orgánu – zpravidla státnímu zástupci.

9. Jak je zřejmé z vyjadřování vyžádaného, ten směřuje řízení, ve kterém bylo rozhodnuto o vině a jemu uloženém trestu, s rozhodováním o jeho přeměně. Z informací vyžadujícího státu vyplývá, že rozsudkem Obvodního soudu Varšava z 10. 10. 2017 bylo rozhodnuto, že vyžádaný tehdy v roli obžalovaného byl uznán vinným shora uvedenými trestnými činy a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Protože neplnil povinnosti, které mu byly po zkušební dobu uloženy, rozhodl Okresní soud pro Varšavu, Praga-Sever dne 18. 10. 2019 o uložení výkonu uvedeného trestu. Vyhlášení odsuzujícího rozsudku v roce 2017 se vyžádaný osobně zúčastnil, rozhodnutí o uložení výkonu uvedeného trestu nabylo právní moci dne 19. 11. 2019 a na jeho podkladě následně došlo k vydání evropského zatýkacího rozkazu. Postup, který ve své stížnosti navrhoval vyžádaný, tj. vydání evropského zatýkacího rozkazu a teprve po předání vyžádaného rozhodovat o výkonu uloženého trestu, nepřicházel v úvahu. O vině a trestu v té době již bylo pravomocně rozhodnuto, nebylo tedy možné žádat o předání k trestnímu stíhání, a evropský zatýkací rozkaz za účelem výkonu trestu lze vydat jen ohledně nepodmíněného trestu odnětí svobody. Akceptovat rovněž nelze námitku vyžádaného, že po vyhlášení meritorního rozhodnutí v trestním řízení mu nikdo nezakázal pohybovat se v jiných státech Evropské unie. To by bylo samozřejmě možné, pokud by to nebylo v rozporu s povinnostmi, které mu vyplývaly z dohledu probačního úředníka; právě pro jejich neplnění došlo k nařízení výkonu trestu. Z těchto důvodů Vrchní soud v Praze ve výroku napadeného usnesení o předání neshledal žádné věcné pochybení a rozpor se zákonem.

10. Vadným nebyl shledán ani výrok napadeného usnesení, jímž podle § 206 odst. 1 z. m. j. s. byla předběžná vazba vyžádaného přeměněna ve vazbu předávací. Výrok o předávací vazbě je totiž obligatorně navázán na rozhodnutí o předání a jediným důvodem předávací vazby je skutečnost, že o předání - v tomto případě k výkonu trestu - soud kladně rozhodl. Na rozdíl od předběžné vazby v tomto případě nepřichází v úvahu nahrazení vazby jiným opatřením, a pokud soud rozhodne o předání a zároveň je neodloží, musí o přeměně předběžné vazby vyžádané osoby ve vazbu předávací rozhodnout vždy.

11. Předání vyžádaného nebrání skutečnost, že opakovaně požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o jeho první žádosti bylo zastaveno dne 28. 1. 2022 a řízení o jeho další žádosti z 15. 2. 2022 bylo pro nepřipustnost zastaveno 10. 3. 2022.

12. Na základě shora uvedeného dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že Krajský soud v Českých Budějovicích v řízení o shora uvedeném evropském zatýkacím rozkazu postupoval v souladu se zákonem a zákonu odpovídají i výroky jeho usnesení učiněné na podkladě důkazů, provedených v rozsahu potřebném pro takové rozhodnutí. Na tom nemohly nic změnit námitky vyžádaného uvedené v jeho stížnosti, a proto Vrchní soud v Praze rozhodl tak, že stížnost se jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítá.

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)